

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΗΛΙΟΦΥΛΕΤΑ

ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΗΓΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΧΗΡΩΤΕΡΑ	ΣΕΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
'Εν Ἑλλάδι δρ. 5	ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 5	'Ιπ. Π. † τέως Σεβ. τῆς Σ. Στ. Ἀθηνᾶς.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ	ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ	'Ιπ. τοῦ Ρ. †, τέως Α'. Ἐκ. τῆς Σ. Στ. Ἀθηνᾶς, Μεγ. Ἑθ. τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.
ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.-'Αθῆναι.	
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.	

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔ. Ρ. ΚΟΞΗ

(κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Φίλτατε ἀδ.: Βρυζάκη,

Ἐλαβον καὶ ἀνέγνωσα μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ μηνιαίου τεκτονικοῦ περιοδικοῦ σας ἢ Ἀθηνᾶς.

Σᾶς ἐκφράζω τὰ εὐκρινέστερα συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ λαμ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

'Επιστολή ἀδ.: Ρ.: Κοξὲν	σελ. 49
Στοιχειώδης Τεκτ.: Διδ.: Α'. βαθ.: γενομένη ἐν τῇ Στ.: Ἀθηνᾶς, ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 51
'Εκ Κωνσταντινουπόλεως. Εἰκοσιπενταετηρὶς τεκτονική, ὑπὸ Ν. Κεφαλληναίου	» 53
Τεκτονική ἀνεξιθρησκεία, ὑπὸ Φίλωνος	» 55
Περὶ τῶν τεκτονικῶν συμβολικῶν ἀριθμῶν 3.: 5.: 7.: ὑπὸ Δ. Κ. Παπαγεωργίου	» 57
'Ανὰ τὰς Στοᾶς ὑπὸ Ἀθ.: Βρυζάκη	» 60
Νέος σεισμὸς Ζακύνθου, ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 60
Δελτίον Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ.: ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 62
Τεκτονικὸν συμπόσιον Ἀθηνᾶς ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 63
Περιστ.: Ρ.: †.: ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 63
'Αδελφικὰ συμβάντα	» 64

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἀγ.: ἀδ.: συνδρομηταῖς ὅτι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν δύνανται νὰ καταβάλλωσι τῷ ἀδ.: ὑπηρετῇ τοῦ τεκτον.: μεγάρου, παρ' ᾧ εὐρίσκονται καὶ αἱ οἰκεῖαι ἀποδείξεις.

Παρὰ τῇ διευθύνσει καὶ τῷ ἰδίῳ ὑπηρετῇ γίνονται δεκταὶ καὶ δηλώσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

πρὸς ἰδέαν, ἣν μετὰ τοῦ ἀδ.: Χαλκιοπούλου συνελάβετε, ὅπως ἰδρύσγητε ἐν Ἑλλάδι τὸ περιοδικὸν τοῦτο.

Ἐπιθυμεῖν ἐστὶ δύνασθαι (vouloir c'est pouvoir) ἐν τούτῳ θὰ ὑπερνικήσητε πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ πᾶν ἐμπόδιον παρεμβαλλόμενον πάντοτε ἐν τῇ ἀρχῇ οἰουδήποτε ἔργου.

Τὸ περιοδικὸν ὑμῶν, ἀμερολήπιως συντασσόμενον, δύναται νὰ παράσχη μεγίστας ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόγματος μας καὶ σπουδαῖα πλεονεκτήματα τῷ ἑλληνικῷ ἔθνικῷ συμφέρουσι. Ὁ τεκτονισμὸς σπουδαίως συνετέλεσεν ὑπὸ ἐκπολιτιστικὴν ἐποψιν ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κέντροις, ἐδίδαξε δὲ τὸ σέβας πρὸς τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον.

Τῇ ἐπιμόνῳ ἐργασίᾳ τοῦ τεκτ.: ὀφείλεται ἡ κατάργησις τῆς δουλείας καὶ τῶν τιμαρίων, εἰς αὐτὸν καὶ ἡ Ἰταλία ὀφείλει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλεται καὶ τὸ μέγα βῆμα τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπερ ἐγένετο διὰ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Τῷ ἑλληνι τέκτονι ἐπιβάλλεται ἱερὸν καθῆκον, ἡ διάδοσις τουτέστι τῶν ἀρχῶν του ἐν Ἑλλάδι, ἡ καιαπολέμησις τῶν προλήψεων καὶ ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐνσταλάξῃ εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου τὴν ἰδέαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ὑπὸ ζυγὸν εὐρισκομένων εἰσέτι ἀδελφῶν του. Ὅπως δὲ ἐπισπευσθῇ δραστηκὸν ἀποτέλεσμα ἀναγκαῖα βεβυίως ἡ χοῆσις τῆς δημοσιότητος, ἀνάγκη δ' ἐπίσης ὅπως πᾶσα **αὐθαιρεσία** καὶ φατριασμὸς ἐκλείψωσιν ἐκεῖ ἐνθα τὸ σύμβολον τῆς θείας τριλογίας.

Πρὸ παντὸς πρέπει ἀμειλίκτως νὰ καταπολεμηθῇ ἡ συκοφαντία καὶ τὸ ψεῦδος, ἅτινα οἱ ἐξωμόται καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας ἐπιζητοῦσι νὰ ἐνοσπίρωσιν εἰς τὸν κόσμον, νὰ φροντίσγη δὲ νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι ὁ τεκτονισμὸς δὲν εἶνε οὔτε ἐχθρὸς τῆς θρησκείας, οὔτε ἀνήθικος οὔτε ἐπαναστατικός, καὶ ὅτι ἐμπερικλείων ἐν ἑαυτῷ τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα, ἐργάζεται νυχθημερὸν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς χειραφετήσεως τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ἐπαναλαμβάνων τὰ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ἐπιχειρήσεώς σας, σᾶς σφίγγω ἀδελφικῶς τὴν χεῖρα καὶ σᾶς δίδω τὸν τρ.: ἀδ.: ἀσπ.:

ὁ ἀδ.: σας

Ῥαφαὴλ Κοέν

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΤΕΚΤ.: ΔΙΔ.:

Α'. ΒΑΘ.: ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΗ ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑ»

Ἄγ.: Ἀδ.:

Ἴνα κατανοήσῃ ὁ κύκλος τῶν μαθ.: τῆς Στ.: ταύτης τὰς στοιχειώδεις συνθήκας, ὑφ' ἃς διέπεται τὸ τάγμα ἡμῶν, θὰ πειραθῶ νὰ ποιήσω ἕδε περιληπτικὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν, ὅπως προκαλέσω τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μελέτην αὐτῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν παρομαρτούντων αὐταῖς ζητημάτων.

Ὁ Τεκτονισμὸς, ἀποδεχόμενος τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, δὲν εἶνε θρησκεία οὔτε δόγμα τι θρησκευτικὸν ὑποστηρίζει, ὡς τινες λέγουσιν, οὔτε ἐπιδιώκει τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ δικαίου, ὡς ἄλλοι ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' εἶνε ἑταιρία παγκόσμιος, καλλιεργουσα καὶ ὑποστηρίζουσα ἐν παντὶ τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπιδιώκουσα τὴν ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ μόρφωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς. Εἶνε τέλος ἑταιρία δεχομένη ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς πάντας τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὴν ἀνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας, καὶ ἀφίνουσα αὐτοῖς ἐλευθέραν τὴν συνείδησιν καὶ τὴν πεποιθήσιν νὰ δοξάζωσι τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐξασκούντες ἅμως πάντοτε τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἵτινες δύνανται νὰ στηρίξωσι καὶ νὰ κραταιώσωσι τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ὀφειλομένην χειραγωγίαν.

Τοιοῦτος λοιπὸν ὢν ὁ Τεκτονισμὸς, εἶνε ἡ προσωποποίησις τῶν εὐγενιστάτων καὶ ὑψηλοτάτων ἐπαγγελιῶν, δι' ὧν δύναται ἡ ἀνθρωπότης νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου ἧτοι τῆς **ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς ἀδελφότητος.**

Ἄλλ' ἵνα καταρτισθῇ σύνολόν τι ἀτόμων, δυνάμενον νὰ ἐξυψώσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ τεκτονισμοῦ, ἀνάγκη ὅπως τὰ άτομα ταῦτα ὦσιν εἰς θέσιν νὰ ἐξυπηρετήσωσιν ἀποτελεσματικῶς τὴν πολύτιμον ἰδέαν καὶ διαφυλάξωσιν ἀκεραίαν τὴν ἐμπιστευομένην αὐτοῖς παρακαταθήκην. Διὰ τοῦτο οἱ σοφοὶ τοῦ τεκτονισμοῦ διοργανωταὶ ὤρισαν τὴν μετὰ δυνατὴν ἐξέτασιν πρόσληψιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τὴν μετ' ἐχεμυθίας καὶ αὐταπαρνήσεως ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ τάγματος. Διὰ τῆς καταλλήλου δ' ἐκλογῆς τῶν μελῶν καὶ διὰ τῆς ἀκεραίας τηρήσεως τῶν δογμάτων τοῦ τεκτονισμοῦ κατωρθώθη

ὥστε ἐν αὐτῷ μὲν νὰ συγκαταλέγηται πᾶν ὅ,τι ἔχει ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἐπιδείξη ἐκλεκτὸν καὶ πολῦτιμον, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας ὅ,τι μέγα ἐν αὐτῇ ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χειραφετήσεως λαῶν ὑπὸ ζυγὸν δουλευόντων. Οἱ μεγαλειότεροι ἄνδρες, οἱ ἐργάται δηλ. τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ κόσμου, ἐνεπνεύσθησαν ἐκ τῶν ἀθανάτων δογμάτων τοῦ τεκτονισμοῦ, εἰς τὴν ἐμπνευσιν δὲ ταύτην κατὰ τὸ πλεῖστον ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ἀπελευθέρωσιν μέρους ἐκτῆς ὑπὸ ζυγὸν ἐλληνικῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆς ἰδίας ἐμπνεύσεως προσδοκῶμεν νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον, οἱ ὅ,τι θέλομεν προσθέσει ἓνα λίθον ἔτι εἰς τὸ παγκόσμιον τῆς ἐλευθερίας οἰκοδόμημα, ὅπερ ἀπ' αἰώνων ἤρχισεν οἰκοδομούμενον.

Πλὴν ὅμως τῶν εἰρημένων προσόντων, ὁ τεκτονισμὸς κέκμηται καὶ ἕτερον παράγοντα, μεγάλην δίδοντα αὐτῷ δύναμιν καὶ σθένος. Οὗτος εἶνε ὁ συμβολισμὸς, ὅστις καθιστᾷ πάντας τοὺς τέκτονας ἀδελφούς καὶ συνενώνει μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν εἰς μίαν ἀδιάρηκτον καὶ ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν ἄλυσιν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὸ τεκτονικὸν μέγαρον ὅπως μνηθῆ, συμβολικῶς παρίστανται ἐνώπιόν του τὰ πάντα, καὶ δίδωσιν αὐτῷ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι διὰ τοῦ συμβολισμοῦ καὶ μόνου δυνατὰί τις νὰ παραστήσῃ καὶ νὰ ἐκφράσῃ ἐπιτυχῶς καὶ συντόμως τὴν τε θεῖαν μεγαλειότητα καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρχήν, ἐξ ἧς ἀπορρέουσιν αἱ ἄλλαι συναφεῖς ἰδέαι πρὸς ἐξύψωσιν καὶ διάπλασιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, συμφώνως πρὸς τὰς ὑψηλὰς τοῦ Μεγ. Ἀρχ. τοῦ Συμπ. βουλὰς.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀδ. ἀπὸ τῆς εἰσοδοχῆς σας ἐν τῷ σκοτ. Ὀχλάμῳ μέχρι τῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν συγκαταλέξεώς σας, συμβολικῶς ἐδοκιμάσθητε καὶ συμβολικῶς πάλιν καλεῖσθε νὰ ἐργασθῆτε μετ' αὐταπαρνήσεως, ἵνα καταστήτε ἀξιοὶ νὰ ἀνέλθητε τὴν κλίμακα τὴν ἀγούσαν εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τοῦ τεκτονισμοῦ σφαίρας, ὅπου τελείως θὰ ἀρθῆ ὁ πέπλος τοῦ μυστηρίου καὶ θὰ γνωρίσητε πληρέστερον τὰς ἀληθείας τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ θὰ φωτίσωσιν ὑμᾶς αἱ τηλαυγεῖς ἀκτῖνες τοῦ αἰωνίου φωτός.

Ὁ τρόπος ὅμως τῆς ἐργασίας παρ' ἡμῖν εἶνε τὸσῶν μαλλον ἐπιμοχθος, καθόσον πᾶς ἐξ ἡμῶν ὀφείλει νὰ ἐφαρμύξῃ εἰς ἑαυτὸν πᾶν ὅ,τι ἐκ τοῦ τεκτονισμοῦ ἀρύεται καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐξωτερικεύῃ τὴν βελτίωσιν τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως. Ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν τεκτόνων εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων τῆς τοιαύτης προαγωγῆς καὶ

ἢ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας ἀγάπη καὶ εὐεργεσία εἶνε τὸ ἐπιστέγασμα τῆς δυνατῆς τελειοποιήσεως. Ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τοῖς τεκτονικοῖς ὁ πολυτάλαντος παρακάθηται παρὰ τῷ ἐνδοεῖ, ὁ μονάρχης παρὰ τῷ στρατιώτῃ. Πᾶσα διάκρισις, πᾶσα ματαιὰ ἐξωτερικὴ διαφορά πίπτει πρὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ τεκτονικοῦ μεγάρου, καὶ ἡ ἀγάπη βασιλεύει ἐν αὐτῷ ὡς ἐν οἰκογενεῖᾳ εἰρηνικῶς βιούσῃ. Παρ' ἡμῖν ὁ ἀδικούμενος εὐρίσκει τὴν ὑποστήριξιν, ἡ χήρα καὶ τὸ ὄρφανόν τὴν παρηγορίαν, ὁ ἐν ἀνηλίαις φυλακαῖς κρατούμενος ἀπολαμβάνει δυνατῆς εὐεργεσίας ὑπὸ ἀοράτου εἰς αὐτὸν χεῖρὸς παρεχομένης. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιοῦντες δὲν ἠκνοῦμεν νὰ φροντίζωμεν καὶ περὶ γενικωτέρων καὶ καθολικωτέρων ζητημάτων, ἀναγκασμένων εἰς τὴν διάπλασιν τῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, τὴν ἀπελευθέρωσιν δούλων ὑπὸ τὴν πτέρναν δεσπότης στεναζόντων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡμῖν τὸσῶν μαλλον καθόσον καὶ ὡς πολῖται Ἕλληνες, συνεπῶς δὲ καὶ ὡς Ἕλληνες τέκτονες, ἔχομεν χρεὸς νὰ φροντίσωμεν πρωτίστως ὅπως δοθῇ τὸ πολῦτιμον δῶρον τῆς ἐλευθερίας εἰς ἀδελφούς, συνδεομένους πρὸς ἡμᾶς διὰ κοινῆς καταγωγῆς, δι' ἰστορίας ἐνδόξου, καὶ διὰ παθημάτων μυρίων.

Μελετήσατε ἀδελ. μου ταύτας πάσας τοῦ τεκτονισμοῦ τὰς ἀρχάς, φοιτήσατε τακτικῶς εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν, καὶ ἐστὶ βέβαιαι ὅτι θὰ ἐδραιώσητε ἐν ὑμῖν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐργασθέντες δὲν εἶχον ἄδικον νὰ μαρτυρήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ἀρχῶν, καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ αὗται καὶ μόναι δυνατόν νὰ καταστήσωσιν τὴν ἀνθρωπότητα ἀξίαν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

Περὶ τῶν συμβόλων ἅτινα προσέπεσον εἰς τὰς ὑμετέρας αἰσθήσεις θὰ ὁμιλήσω ὑμῖν ἐν προσεχῇ εὐκαιρίᾳ, ἵνα κατανοήσητε τὰς ἀληθείας, ἃς κρύπτουσιν αἱ ἀλληγορικαὶ αὐτῶν παραστάσεις.

Α. Βουζάκης.

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Μετ' ἀσυνήθους λαμπρότητος καὶ ἐν ἐκτάκτῳ συρροῇ ἀδελφῶν, ὧν αἱ ἐναρμονίως πάλλουσαι καρδίαι εἰσέπνεον ἀπλήστως τὸ παρὰ

δείσειον ἔρωμα τῆς ἀκακίας καὶ τῶν λοιπῶν καλλιπετάλων ἀνθέων, δι' ὧν κατεκοσμεῖτο τὸ σημαιοστρόβιλον τεκτονικὸν Μέγαρον, ἐπανηγουρίσθησαν ἐνταῦθα τῇ 16 τρέχ. μηνὸς οἱ ἀργυροὶ γάμοι τῆς Σεπτῆς Στοᾶς «ἡ Πρόοδος». Κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπιμόχθου πλήν ἐνδόξου σταδιοδρομίας ἡ Στοὰ «Πρόοδος», ῥίπτουσα ἀναδρομικὸν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ἀνασκοποῦσα τὸ παρ' αὐτῆς συντελεσθὲν ἔργον, δικαιούται νὰ εἰπῇ ὑπερηφάνως: «τὸ παρελθὸν μου ἐγγυᾶται περὶ τοῦ μέλλοντός μου». Μεθ' ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους δοκιμασίας καὶ τὰς παντὶ χαλεπῶ ἐγχειρήματι προσπεφυκυίας ἀντιξόους περιστάσεις, ἡ φίλεργος καὶ καρτερικὴ αὕτη Στοὰ, ἀπαργεγκλίτως τὴν τροχίαν τῆς διανύουσα καὶ διὰ τῆς εὐδοκίμου καλλιεργείας τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθέρας Τεκτονικῆς τείνουσα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας, ἠδυνήθη νὰ θέσῃ εὐρείας τὰς βάσεις σπουδαίας ἐν τῷ μέλλοντι τεκτονικῆς ἐνεργείας πρὸς ἀνάπλασιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἀτόμου εἰς κρείττονα ἠθικὴν περιωπῆν. Ἡ ἱστορία, ἄλλως τε, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἐκπαγλος τῆς νίκης στέφανος περιβάλλει πάντοτε τὸ μέτωπον τοῦ ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς ἐργαζομένου. Ὑπάρχουσι πολλάκις ἄκανθαι καὶ ξιζάνια, καθ' ὧν προσκόπτομεν ἐν τῇ πορείᾳ ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς ἀντιδράσεως ὅμως ταύτης παραγόμενος ἠλεκτρισμὸς διανοίγει πλατυτέραν τὴν λεωφόρον, δι' ἧς θὰ διέλθῃ τὸ θριαμβικὸν ἔρωμα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, ἀνεκλάλητος ἡ ἐνδόμυχος ἀγαλλίασις καὶ ἡ γλυκεῖα συγκίνησις, ἡ καταπλημμυροῦσα τὴν καρδίαν ἐν τεκτονικῇ ἑορτῇ ἐπὶ τῇ θεῇ τῆς ἀδελφ. ἀλύσεως, ἧς οἱ κρῖκοι τυγχάνουσιν ἀδιαρρήκτως πρὸς ἀλλήλους συνηνωμένοι. Ἡ χαρὰ δὲ αὕτη περοῦται εἰς αὐτόχρομα ἠθικὴν μέθην, ὅπότεν θαυμάζη τις ἀνθρώπους, διαφόρου ἐθνικότητος καὶ θρησκείας, ἐκ ποικιλιῶν σημείων τοῦ κοινωνικοῦ ὀριζοντος ἀναχωρήσαντας καὶ ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν ἐπιρροὴν τοῦ τεκτονικοῦ ἰσοπεδωτῆρος διαμείβοντας τριπλοῦν ἀγάπης ἄσπασμόν πρὸς θρίαμβον τῶν μεγάλων τοῦ ἡμετέρου Τάγματος ἀρχῶν. Τὴν ἠθικὴν ταύτην ἀπόλαυσιν μοὶ παρέσχέ θαυσιλῶς ἡ Στοὰ «Πρόοδος» ἐπὶ τῷ εὐοιῶντι πανηγυρισμῷ τῆς 25ης ἀμφιστηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της. Ἕλληνες, Ὀθωμανοί, Γάλλοι, Ἰταλοί, Ἀρμένιοι, ἅπαντες ἀναγεννηθέντες ἐν τῷ τεκτονικῷ χωνευτηρίῳ, ἀπετέλουν μίαν συμπαγῆ ομάδα, ἐν καὶ μόνον ἰδανικὸν ἔχουσαν, τὴν ἰσότητά, μίαν καὶ μόνην ἐλπίδα, τὴν ἀδελ-

φρότητα, ἓνα καὶ μόνον πόθον τὴν ἐλευθερίαν. Ὁραῖοι λόγοι ποιητικώτατα διηρμήνευσαν τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν τῆς ἀγομένης ἑορτῆς. Ὁ ἀδ. Σεβ. τῆς Στοᾶς «Πρόοδος», Σάββας Ἀποστόλογλους, οὐτινος δὲν ἔχω ἰκανοὺς λόγους ἵνα ἐξάρω τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὰς τεκτονικὰς ἀρετὰς, ἀπεικόνισεν ἐν τῷ θερμοτάτῳ λόγῳ του πιστῶς τὸν εἰκοσιπενταετῆ βίον τῆς Στοᾶς «Πρόοδος», ἐφελκύσας ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἀδ. Ἐπίσης ὁ ἀδ. Μακρῆς, ὁ διακεκριμένος ἰατρός τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὁ καὶ ῥήτωρ τῆς Στοᾶς, ἀπήγγειλεν ἐξοχον πανηγυρικόν, γενικῶς ἐπικροτηθέντα. Ὁ ἀδ. Α! Ἐπ. Γεωργιάδης, πολυσέβαστος καὶ ἐγκριτος ἰατρός ἐν Φαναρίῳ, ἀπέδειξε διὰ τοῦ νευρώδους καὶ καλλιτεχνικοῦ λόγου του, ὅτι ἡ ἡλικία οὐδέποτε ἰσχύει ὅπως ἀλλοιώσῃ τὴν πρὸς τὴν ποιήσιν καὶ τὸ ἠθικὸν ἐν ἀείποτε τείνουσαν ἀειθαλῆ καρδίαν. Ὁ ἀδ. Βος Ἐπ. Τζεμάλ, ὀθωμανός, ἀπήγγειλε τουρκιστὶ λαμπρότατον λόγον, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκατεσπαρμένα ἕρισται τεκτονικὰ ὑποθήκαι καὶ παραινέσεις. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ μὴ δυνηθεὶς ν' ἀποφύγω τὴν πρὸς τοῦτο φιλόφρονα πρόσκλησιν τῶν ἀδ. τῆς Στοᾶς «Πρόοδος», εἶπον ὀλίγα τινά, συμπανηγυρίζων τὸ χαρμόσυνον γεγονός τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος. Τὴν φαιδρὰν ταύτην καὶ εὐέλπιδά πανηγυρίν ἐπέστειψεν ἀδ. δειπνον, καθ' ὃ ἠγέρθησαν πλείσται προπόσεις ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὑφ' οὗ τὴν κραταιὰν αἰγίδα λειτουργεῖ ἀκωλύτως ὁ τεκτονισμὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου τεκτονικῆς οἰκογενείας, τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν λαῶν κτλ. Ποίημα δὲ ζωηρὸν καὶ κατάλληλον τῇ περιστάσει ἀπήγγειλεν ἐν τῷ μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ὁ ἀδ. Γουσόπουλος, ὅπερ ἐλπίζω νὰ πέμψω τῇ φιλότιμῃ «Ἀθηνᾶ» λίαν προσεχῶς πρὸς δημοσίευσιν. Οὕτως ἔληξεν ἡ λαμπρὰ καὶ παρήγορος αὕτη ἑορτή, σημειώσασα ἐξαισίον σταθμὸν ἐν τῇ καθόλου κινήσει τῆς ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

Μάρτιος 1893 Κ/πολις.

Ν. Κεφαλληνναῖος

ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἐν τῇ ἰδρύσει τοῦ εὐαγοῦς ἡμῶν Τάγματος ἐπεκράτησε θεμελιώδες ἀξίωμα, ὅπερ πᾶς ἀληθῆς τέκτων αἰσθάνεται μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων του. Ἐγένετο τοῦτο ὁ ἀκρογωνιαίος τοῦ οἰκοδο-

μήματος λίθος και ανεγράφη ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ ἡμετέρου ὀργανισμοῦ· τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶνε ἡ ἀνεξιθρησκεία· ἕκαστος ἡμῶν ἀπρὶξ ἔχεται τῆς ἰδίας θρησκείας, ἀλλ' ἐν ταύτῳ σέβεται καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ του. Συνερχόμεθα ἐν τοῖς ἐργαστασίοις ἡμῶν οὐχὶ ὅπως κηρύξωμεν δόγματα καὶ μεταπέισωμεν ἀλλήλους θρησκευτικῶς, ἀλλ' ὅπως τείνωμεν τὴν χεῖρα πρὸς ἀδελφοὺς ἴσους ἡμῖν, καὶ ὅπως ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνυστροφῇ κατανοήσωμεν ὅτι πρέπει νὰ θεραπεύωμεν ὑψηλὰς ἀρετὰς, ἀναγνωριζόμενας, ἐκτιμώμενας καὶ σεβαστὰς οὕσας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πάσης φυλῆς, πάσης χώρας, πάσης ἐποχῆς καὶ παντὸς θρησκευύματος. Διὰ τῆς τοιαύτης πρωτοφανοῦς ἀνεξιθρησκείας ὁ τεκτον.· ἔδωκε ζωὴν καὶ ἀθανασίαν εἰς ἑαυτὸν, ἠδραίωσε τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, καὶ ἀνὰ χεῖρας τὴν δαδα λαβῶν, ἐγένετο ὁ σκαπανεὺς τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας στενόντων λαῶν, ἀδικημάτων πρὸς τὰ θρησκευύματά των, ἀνήγειρε τοὺς καταδυναστευομένους, συνέτριψε τὰς πέδας δούλων, ἠλέησε πένητας, παρεμύθησε τεθλιμμένους, καὶ διὰ τρομεροῦ σαλπίσματος ἐκήρυξεν ἀνὰ τὸν κόσμον ἅπαντα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἐκ γενετῆς ἐλεύθεροι, ἴσοι πρὸς ἀλλήλους, ἔχομεν ἕνα πατέρα ἐν οὐρανοῖς καὶ μίαν μητέρα ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν σφαῖραν ὀλόκληρον· ὁσάκις δὲ τὰ βέβ.· συμφέροντα τῶν λαῶν, ἀγομένων ὑπὸ φρενήρων κυβερνητῶν, ἐπέφεραν σπαραγμοὺς πολέμων, ὁ τεκτον.· διὰ τῆς ἀνεξιθρησκείας καὶ φιλανθρωπίας του ἐστέγγωσε δάκρυα, ἐπούλωσε τραύματα καὶ ἀνεκούφισε τὴν ἐπακολουθήσασαν δυστυχίαν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. Καὶ ἐνῶ χριστιανοὶ ἐθνάρχει ἐν ὀνόματι τοῦ Θεανθρώπου ἐτέλουν καὶ τελοῦσι πολέμους (πολλάκις μάλιστα καὶ διὰ ψύλλου πηδήμα), πρὸς αἴσχος τοῦ αἰῶνος τῶν φώτων, μόνος ὁ τεκτον.· παρενετέθη ὅπως ἡ ἀποσοβήση τὸν πόλεμον, ἡ μετριάζη τὰς φρικαλεότητάς του.

Ἐπάλαισεν ἀγωνιζόμενος κατὰ φανατικῶν ὄχλων, κλήρου καὶ πολιτείας· ἀλλὰ πάντοτε τὴν δαδα κρατῶν τοῦ φωτός, ὅτε μὲν καμπτόμενος ὑπὸ τὰ βαρῆα τραύματα, ὅτε δ' ἀνακύπτων, ἀλλὰ πάντοτε κτώμενος νέας δυνάμεις καὶ ἀκατάβλητον θάρρος ἀντλῶν ἀπὸ τῆς αὐτοπεποιθήσεως καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἀρχῶν του, κατετρόπωσε τυράννους πολιτικοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς, ἐνίκησε τὴν πλάνην, διεσκέδασε τῆς ἁμαθείας τὸν ζόφον καὶ ἀνήλθεν εἰς δυσθεώρητον ὕψος, εἶπερ ποτὲ λαμπρὸς καὶ φωτοβόλος διδάσκαλος τῶν ἀν-

θρώπων γενόμενος. Δὲν ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος κλάδος τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, οὔτινος κατὰ μέτωπον νὰ μὴ προεπορευθῆ ὁ τεκτον.· μὲ τὴν λυχνίαν ἀνὰ χεῖρας, δεικνύων τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εὐδαιμονίας, τοῦ ἐξενγενισμοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ περιοπῆν· ἰδοὺ δὲ ὅτι σήμερον, ἀπὸ τοῦ βορείου μέχρι τοῦ νοτίου πόλου καὶ ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, βασιλεῖς, αὐτοκράτορες, στρατάρχαι, ἀρχιεπίσκοποι, ὑπουργοί, θεωροῦσι τιμὴν τῶν τῆν εἰς τὸ τίμιον ἡμῶν Τάγμα εἰσδοχῆν των· προσερχόμενοι ἤρα καὶ ἀπευδνόμενοι τὰ διαδήματα, τὰς τιάρας, τὰ παράσημα, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ εἰκονικὰ τῆς ἀκόμψου καὶ ἀδόξου αὐτῶν δόξης σήματα, ἀποτιθέασιν αὐτὰ· εἰς τὸν πρόναον καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν Ναὸν φέροντες περίζωμα ἀπλῶν ἐργατῶν, φιλοτίμως μεθ' ἡμῶν ἐργαζόμενοι καὶ τελοῦντες τὸν εὐγενῆ τῆς λειάνσεως τοῦ ἀκατεργάστου λίθου ἀγῶνα.

Τοιαύτη ἡ ἀνεξιθρησκεία μας, τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἔργα της· ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἐξάγεται ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀληθῆς τέκτων, ἂν δὲν ἐμφορῆται τελείως τοῦ ἀγνοῦ αὐτῆς πνεύματος.

Φίλων

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΝ
ΑΡΙΘΜΩΝ 3.· 5.· 7.·

O Voi ch' avete gl' intellotti sani,
Mirate la dottrina, che s' asconde.
(Dante. Inferno Canto, IX. 62).

Οὐδὲν ἄραιότερον, οὐδὲν γλυκύτερον ἐν τῷ εἶω ἢ τὸ μυστήριον. Τὰ ἐξοχώτερα αἰσθήματα παράττουσι τὸν ἄνθρωπον συγκεχυμένως πως· ἡ αἰδώς, ὁ ἄγνος ἔριος, ἡ ἀληθῆς φιλία εἶναι αἰσθήματα πλήρη μυστηρίων, ἡ παιδικὴ ἡλικία δὲν εἶναι εὐτυχῆς ἢ διότι ἀγνοεῖ τὸ πᾶν, τὸ γῆρας ἀφ' ἑτέρου εἶναι δυστυχῆς διότι τὰ πάντα εἶδε καὶ πάντων ἔλαβε γνῶσιν. Εὐτυχῶς, ὅταν τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς παύει, τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου ἀρχεται.

Ἐκ τῶν αἰσθημάτων μετακρίνοντες εἰς τὰς σχέσεις τοῦ πνεύματος, διαβλέπομεν ὅτι αὐταὶ αἱ πνευματικαὶ τέρψεις καὶ ἀπολαύ-

σεις είναι μυστήριον. Τὸ μυστήριον είναι φύσεως θείας, τοῦτο δὲ ἠνάγκασε τοὺς πρώτους ἀνθρώπους τῆς Ἀσίας, τῆς γηραιᾶς ταύτης μητρὸς τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ, νὰ ἠμιλῶσι διὰ συμβόλων. Τὸ πᾶν κεκρυμμένον, τὸ πᾶν ἀγνωστον ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς καθ'ἑαυτὸν τὸ μυστήριον τοῦ πῶς, πόθεν, ποῦ; Οἱ Σελ-λοὶ ἐσπούδαζον τὰς φωνὰς τῶν περιστερῶν τῆς Δωδώνης, οἱ Ἰνδοὶ, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Σκῦθαι, Γαλάται, Σκανδιναυοί, εἶχον τὰς κρύπτας τῶν, τὰ ὄρη τῶν, τὰς ἱεράς ὄρυς τῶν, ἐνθα ὁ βραχμάνος, ὁ μάγος, ὁ γυμνοσοφιστής, ὁ ὀρυζῆς ἐπέλει τὰ μυστήριά του. Τέλος αὐτὸς ὁ ΘΕΟΣ εἶναι τὸ μέγα μυστήριον τῆς φύσεως. Ἐν Αἰγύπτῳ ἡ Θεότης ἦτο κεκαλυμμένη ἢ δὲ σφίγξ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ Ναοῦ Ἰης.

Ὁ Τεκτονισμὸς, ἐπόμενος ταῖς ἐν μυστηρίοις κρυπτομέναις μεγά-λαις τῆς φύσεως δυνάμεισι, ἐν μυστηρίοις καὶ αὐτὸς ἐκρυψε τὰς φι-λοσοφικὰς καὶ ἠθικὰς αὐτοῦ ἀρχάς, ἅς διὰ νὰ κατακτήσῃ τις πρέ-πει νὰ προπαρασκευάσῃ ἑαυτὸν ἀρκούντως εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ νὰ ὑποστῇ δοκιμασίας ἀναδεικνύουσας αὐτὸν ἄξιον τῆς τιμῆς ταύτης. Ἴνα δὲ δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς ἐννοίας ἀριθμῶν τινῶν συμβολικῶς παραδειγματιζομένων ἐν τῷ τεκτονισμῷ, θὰ πραγματευθῶμεν, περιληπτι-κῶς ὅσον ἐνδέχεται τὰ περὶ αὐτῶν.

Οἱ ἐν τοῖς τρισὶ πρώτοις συμβολ. βαθμ. τοῦ ἡμετέρου τάγμ. συμβολ. ἀρ. εἰσὶν οἱ 3., 5., καὶ 7., ἐν αὐτοῖς δὲ συγκεντροῦται πᾶσα τοῦ τεκτ. ἐννοία, καὶ δι' αὐτῶν δύναται τις νὰ κατανοήσῃ τὰς ὑψ., ἠθ., ἀρχάς αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ 3. (Πρῶτος συμβ. ἀριθμ.)

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος περιττὸς μετὰ τὴν μονάδα, συνιστάμενος ἐκ ταύτης καὶ τῆς δυάδος. Ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων εἰς τὸν τριαδικὸν ἀριθμὸν ἀπεδίδοντο ἀξιοσημειῶτοι ιδιότη-τες καὶ ἀξιοπαρατήρητοι, διό ἦτο καὶ λατρευτός.

Οἱ Ἰνδοὶ εἶχον τὸν Τριμούρτι θεὸν τῶν, συνιστάμενον ἀπὸ τὸν Βράχμα, τὸν Σίβα καὶ Βισνοῦ· οἱ Αἰγύπτιοι ἐπίσης τὴν τριάδα τῶν συνισταμένην ἐκ τοῦ Ἄμμωνος, Μούθ καὶ Χοῦς.

Οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλατωνικοὶ κατέλεγον τὸν ἀριθμὸν Τρία εἰς τὴν τάξιν τοῦ Πρώτου Ἐντελεῦς μετὰ τὴν μονάδα.

Ἡ μονάς, ὡς σύμβολον θεωρουμένη, ἐκφράζει ἐν γένει εἰς τε τὸν νοητὸν καὶ ὁρατὸν κόσμον τὴν Ἀπλότητα. Ἐντιῦθεν ἡ μονάς εἶναι

τὸ σύμβολον τῆς Φύσεως, τῆς Ἀρμενίας, τοῦ Φωτός, τῆς διανοίας, τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς.

Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ μυθολογίᾳ τῶν δὲν εἶχον τοὺς τρεῖς πρώτους θεοὺς τῶν, Δία, Ποσειδῶνα καὶ Πλούτωνα; τὰς τρεῖς Χάριτας, τὴν Ἀγλαΐαν, Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν; τὰς τρεῖς Μοῖρας, τὴν Κλωθῶ, Λάχεσιν καὶ Ἄτροπον; τὰς τρεῖς Ἐρινύας, τὴν Ἀληκτώ, Τισεφόνην καὶ Μέγαιραν; τὴν Ἐκάτην τὴν ἔχουσαν ἐξουσίαν εἰς τὸν Οὐρανόν, τὴν Γῆν καὶ τὸν Ἄδην; τὰς τρεῖς Ἐσπερίδας, τὴν Αἴ-γλην, Ἀρεθοῦσα καὶ Ἐρυθίαν ἢ Ἐσπέρην;

Ὁ ἀριθμὸς 3 δεικνύεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ κόσμου, ἥτις διαιρεῖται εἰς ὀρυκτὸν βασίλειον, εἰς φυτικὸν καὶ ζωϊκόν, καὶ εἰς 3 πρώτιστα στοιχεῖα, τὴν ἔκτασιν, τὴν ὕλην καὶ τὴν κίνησιν. Ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἰσορροπίαν. Ἐν τῷ ἀνθρώπῳ διακρίνονται πνεῦμα, ψυχὴ καὶ σῶμα, τρεῖς βαθμοὶ ὑ-πάρξεως ἢ γένεσις, ἢ ζωὴ, ὁ θάνατος. Τρεῖς δυνάμεις ἡ νοητικὴ, ἡ αἰσθητικὴ καὶ ἡ ζωικὴ ἢ βλαστικὴ — Ὁ χρόνος διαιρεῖται εἰς παρελ-θόν, παρὸν καὶ μέλλον. — Κάθετι διαιρεῖται εἰς ἀρχήν, μέσον καὶ τέλος. — Ἐν τῇ ὕλῃ διακρίνει τις τρεῖς ιδιότητες, τὸ σχῆμα, τὴν πυκνότητα καὶ τὸ χρῶμα. — Ἐν τοῖς σώμασι τρεῖς διαστάσεις, τὸ μῆκος, τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος ἢ βάθος. Ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπι-στήμῃ ὑπάρχουσι τρία σχήματα, τὸ τρίγωνον, τὸ τετράγωνον καὶ ὁ κύκλος, μὴ λησμονουμένου ὅτι πᾶσα ἐπιφάνεια τριγωνίζεται. Τί-λος ὁ Πυθαγόρας θεωρεῖ καὶ διδάσκει τὸν τριαδικὸν ἀριθμὸν ὡς ἀ-ριθμὸν εἰρήνης καὶ ἁμονίας καὶ ἐνοῦντα τὰ ἐναντία.

Ἐν τῷ τεκτονικῷ τάγματι ὁ ἀριθμὸς 3. σημαίνει τὰς τρεῖς πλευράς τοῦ ἱεροῦ τριγώνου, συμβόλου τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἄπειρος, ἀίδιος, παντοδύναμος, τὰς τρεῖς στήλας, ἐφ' ὧν ὁ Τεκτον. στη-ρίζεται καὶ αἵτινες καλοῦνται Σοφία, Ἰσχύς καὶ Κάλλος· διὰ τῶν κρούσεων σημαίνει τὸ: Λίτεῖτε καὶ δεθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὐ-ρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ἡμῖν· διὰ δὲ τῶν ἰτῶν τῆς ἡλι-κίας, λατρεύειν τὸν Θεόν, ἀγαπᾶν καὶ εὐεργετεῖν τὸν πλησίον καὶ ἐπιδιώκειν τὴν ἰδίαν τελειότητα· καταπολεμεῖν τὰς προλήψεις, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν κακίαν· ἀγαπᾶν τὴν παιδείαν, τὴν ἀρετὴν, τὴν ἀλήθειαν.

«Γινώσασθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».

(Ἰωάν. Κεφ. η'. 32).

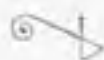
(Ἐν ἐπομένῳ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ 5.)

Δ. Κ. Παπαγεώργιος.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑ»

Ὁ Σιβ.: τῆς Στ.: ταύτης ἀδ.: Σπ. Ἀντωνόπουλος ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ παραιτήσιν. Ὡς λόγοι τῆς παραιτήσεως ταύτης φέρονται πολλὰ γεγονότα, ἀναγόμενα εἰς τὴν βυθμικὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Στ.: λειτουργίαν, καὶ τὰ ὅποια ἀπέχουμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα. Ὡς βίβαιον μόνον δυνάμεθα ν' ἀγγείλωμεν, ὅτι τῇ ἀντιλήψει τοῦ ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: τὰ πράγματα ἐπηνωρθώθησαν, ἡ δὲ Στ.: Σπ.: «Ἀθηνα» ὁμοφύως ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀδ.: Ἀντωνόπουλου, ὅστις, δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι θ' ἀποσύρῃ αὐτὴν καὶ θ' ἀναλάβῃ τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του.

ΣΤ.: ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ—ΕΛΕΥΣΙΣ—ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Αἱ Στ.: αὐταὶ Στοαὶ ἐξακολουθοῦσαι τὰς τακτικὰς αὐτῶν ἐβδομαδιαίας ἐργ.: μετὰ ζήλου, δὲν προέβησαν εἰς ἐργ.: τινὰ ἐκτάκτου σπουδαιότητος κατὰ τὸν παρ.: μῆνα, ἀξίαν ἀναγραφῆς.

ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ὁ κακὸς δαίμων ὁ συνταράξας καὶ καταστρέψας κατὰ Ἰανουάριον τὴν ἀτυχῆ νῆσον δὲν ἠρέσθη, φαίνεται, εἰς τὸ ἀπαίσιον ἔργον του, καὶ διὰ νέων δονήσεων ἀρξαμένων ἀπὸ τῶν μέσων Μαρτίου συνεπλήρωσεν αὐτό! Τὴν φορὰν ὅμως ταύτην οὐχὶ μόνον πᾶν κτίριον ἀπομείναν τέως ὄρθιον κατηρειπώθη, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ καὶ τραυματῆται κατὰ ἑκατοντάδας ἐξεχώσθησαν ἐκ τῶν ἐρειπίων. Ἡ φρίκη, ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία εἶνε τὰ μόνα αἰσθήματα τὰ συνέχοντα

τὸν δῆμιον λαὸν τῆς Ζακύνθου, ὅστις ἐπέπρωτο νὰ ἴδῃ τὴν ὠρχίαν του, τὴν μυροβόλον καὶ εὐάνθη του νῆσον μεταμορφουμένην εἰς ἄμορφον ἐρειπίων σωρείαν. Τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔαρος ἢ ἔλλοτε εὐδαίμων νῆσος ἔπλεεν εἰς κύματα εὐωδίας ἀναδιδομένης ἐκ τῶν εὐθαλεστάτων καὶ μοναδικῶν παραδείσων τῆς, ἡ δὲ φαιδρότης καὶ τὸ ἄσμα τῶν κατοίκων, ἠμιλλᾶτο πρὸς τὴν φαιδρότητα καὶ τὸ ἄσμα τῆς ἀηδόνος, εὐρισκούσης ἐκεῖ ἀνταξίους ἑαυτῆς ἀνταγωνιστάς! Πλὴν τῶρα! ἀντὶ ἁσμάτων καὶ φαιδρότητος στεναγμαὶ καὶ κλαυθμοὶ καὶ ἀπέλπιδες ἐπικλήσεις πληροῦσι τὸν αἰθέρα, ἀντὶ δὲ τῆς ἀηδόνος, φευγούσης τὴν φρικαλέαν εἰκόνα, ἀκούονται κρωγμαὶ κοράκων ἀπαίσιοι, ὑποχθόνιος δὲ μυκηθμὸς συνταράσσει τὰ πάντα ἀγγέλλει τοῦ κακοῦ δαίμονος τὴν ἀδυσώπητον ὄργην!

Καὶ πάλιν ἡ φιλανθρωπία ἐπετέλεσε τὸ ἑαυτῆς καθῆκον, καὶ πάλιν θαψιλεῖς ἀπεστάλησαν αἱ πρόχειροι βοήθειαι. Ἄλλ' ἄρα ἀρκοῦσιν αἱ ὅσον θαψιλεῖς πάντοτε ὅμως ἀνεπαρκεῖς ὑλικάι βοήθειαι νὰ ἀνορθώσωσι τὴν ὑπὸ τὰ ἐρειπία τῆς κοιμωμένης πόλιν καὶ ν' ἀποδώσωσι τοῖς ἀνθρώποις τὴν ψυχικὴν γαλήνην;

Ἡ Κυβέρνησις προσήνεγκε τροφὰς καὶ σικηνὰς. Ἡ φέρουσα δὲ τοὺς γάλλους ναυτικούς δοκίμους γαλλικὴ φρεγάτα «Ἰριγένεια» οὐκ ὀλίγας ὑπηρεσίας παρέσχεν εἰς τὴν νῆσον. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δραγοῦμης, ἐπισκεφθεὶς τὸ θέατρον τῆς καταστροφῆς, συνεννοήθη μετὰ τῆς ἐπιτοπίου ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐπειγόντων, ἤρξατο δὲ ὀραστηρίᾳ ἢ κατασκευῇ τῶν παραπηγμάτων, ὑπ' ἃ μέλλουσι νὰ στεγασθῶσιν οἱ κάτοικοι.

Πανταχόθεν ἀγγέλλεται ἡ ἀποστολὴ χρηματικῶν βοηθημάτων διότι δὲν εἰμὶεν ἄνθρωπος μὴ συγκινηθεὶς ἐκ τῆς τελείας καταστροφῆς τῆς Ζακύνθου καὶ μὴ ἀναλογισθεὶς τὸ μέγεθος τῆς ἐπισκιάζουσας αὐτὴν συμφορᾶς. Τελευταῖον δὲ καὶ ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλε 500 λίρας ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Λυπούμεθα ὅτι δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀγγείλωμεν ὀραστηρίαν τινὰ καὶ ἀξίαν τοῦ τεκτονισμοῦ ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς νέας συμφορᾶς ταύτης. Ἄρα εἶνε ἀρκετὸν ὅτι ἐπραξεν ὁ τεκτονισμὸς κατὰ τὴν πρώτην τῆς Ζακύνθου καταστροφὴν; Τὴν ἀπορίαν μας ταύτην οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ λύσῃ πλὴν τῶν διευθυνόντων τὸν τεκτ.: τῆς Ἑλλά.

Παρὰ διαφορῶν Μεγ.: Ἀν.: ἀπεστάλησαν ἤδη πρὸς τὴν Μ.:

'Αν.'. τῆς 'Ελλ.'. πρὸς ἀξιόλογα ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Ζακυνθίων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν συλλεχθεισῶν ἐνταῦθα συνδρομῶν μετὰ τῶν ξένων τοιούτων ἀποτελεῖ ποσόν, ὡς ἐμάθομεν, ὑπερβαῖνον τὰς δραχ. τρισχιλίας, ὅπερ καλῶς θὰ ἐπραττεν ἡ Μεγ.'. 'Αν.'. νὰ καταθέσῃ παρὰ τῆ ἐνταῦθα Κεντρικῇ ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων ἐπιτροπῇ, ὅπως οὕτω διατεθῇ ὑπὲρ τῶν πασχόντων. Δὲν εἴμεθα ποσῶς ὑπὲρ τῆς ἰδέας ὅτι ὁ τεκτονισμὸς πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως ἢ τοιαύτη ἀνεξάρτητος ἐνέργεια αὐτοῦ ὀλίγον μὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ματαιοὶ δ' ἐξ ἄλλου σχεδὸν τὸν σκοπόν, δι' ὃν συνελέχθησαν αἱ συνδρομαί.

Α. Βουζάκης.

ΔΕΛΤΙΟΝ Μ.· ΑΝ.· ΤΗΣ ΕΛΛ.·

Ἐξεδόθη καὶ τὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου δελτίον τῆς Μ.· Αν.· τῆς 'Ελλ.'. περιέχον τὰ πρακτικὰ αὐτῆς τῆς 2 καὶ 16 Μαΐου 1891, ἐγγραφον πρὸς τὰς διαφόρους 'Αν.'. τῆς Εὐρώπης περὶ συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς Ζακύνθου, ἐγγραφον τῆς Μ.· Αν.· τῆς Ἰταλίας περὶ τοῦ γενομένου ἐν Ρώμῃ μεγάλου τεκτ.· συμποσίου, καὶ λόγον ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ «Πανελληνίου», ὡς καὶ συνέχειαν λεξικοῦ ἐλευθεροτεκτονικοῦ.

Θὰ νύχόμεθα ὅπως τὸ ὄργανον τοῦτο τῆς Μ.· Αν.· τῆς 'Ελλάδος ἔχῃ ἐπισημότερόν τινα χαρακτῆρα, ἐν αὐτῷ δὲ μὴ ἐπιτρέπωνται δημοσιεύσεις λόγων ἐπὶ ἑορταῖς ἢ ἄλλων παρόμοιων χαρακτῆρα ἐχόντων δημοσιευμάτων. Ἐάν δὲ τοιοῦτόν τι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν, νὰ τηρῆται τουλάχιστον ἡ δέουσα ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀναλογία, προκειμένου περὶ ἐργ.· Στοῶν ὅμοια καὶ ἴσα δικαιώματα ἐχουσῶν, τῆς δὲ Μ.· Αν.· μετὰ τῆς αὐτῆς στοργῆς ἐπιδαφιλευούσης τὴν ἑαυτῆς προστασίαν πρὸς πάσας.

Ἐπίσης θὰ νύχόμεθα ὅπως ὁ συντάκτης τοῦ ἐπισήμου τοῦτου δελτίου μὴ δημοσιεύῃ μετὰ τόσης λεπτομερείας, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, ἀποφάσεις τῆς Μ.· Αν.· ἀφορώσας εἰς ἐπιπλήξεις ἢ ἄλλας

τοιούτου εἴδους πράξεις Ἀυτῆς, συνεπιείξ γνώμης Στ.· τινος οἰασθήποτε, προκληθείσας εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ δικαίου, ἀφοῦ ἡ Μ.· Αν.· ἔχει ἀπόλυτον ἐπὶ τούτου ἐξουσίαν. Αἱ τοιοτοτρόπως γινόμεναι δημοσιεύσεις ὀνάνται νὰ ἐκληρθῶσιν ὡς σκόπιμοι καὶ νὰ κατηγορηθῇ ὁ συντάκτης αὐτῶν ὡς οὐχὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὀφειλομένης πρὸς σωματεῖα τοιαῦτα τεκτ.· ἀβρότητος ἐργασθεῖς, ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, ἀδικον.

Α. Βουζάκης.

ΤΕΚ.· ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΣΤ.· «ΑΘΗΝΑΣ»

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἰδρύσεώς της, ἣτις δὲν ἐωρτάσθη ἐφέτος κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, ἕνεκα τῶν παρεμπιπτότων γεγονότων τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀδ.· Σιβ.· κλπ. ἢ Στ.· Στ.· «Αθηνᾶ» δίδει τεκτ.· συμπόσιον τὴν ἑσπέραν τῆς 28 Ἀπριλίου ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ὁμωνύμου αὐτῆ ξενοδοχείου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ἀδ.· Γ. Ζαμίχα.

Ἡ ἐπὶ τοῦ συμποσίου ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν ἀδ.· Στ.· Ἀντωνοπούλου, σεβ.·, Ἀντ.· Χαλικιοπούλου καὶ Στ.· Πετρά, φιλοτίμως μεριμνᾷ ὅπως τὰ πάντα διατεθῶσι καλῶς, στεφθῇ δὲ τοῦτο ὑπὸ ἐπιτυχίας, ὡς πάντοτε.

Ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ θὰ δώσωμεν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ συμποσίου χάριν τῶν ἡμετέρων ἀδ.· ἀναγνώστων.

Α. Βουζάκης.

ΠΕΡΙΣΤ.·

Ρ.· †.·

Τὸ Ὑ.· Στ.· τοῦ 33.· δι' ἀποφάσεώς Του διέταξε τὴν ἀναδιόρ-

γάνωσιν τοῦ Περιστ. τοῦ Ρ. †. «Σοφία». Τούτου ἕνεκα ἐκλήθησαν πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ νά προσαγάγωσι τὰ ἀποδεικτικά τοῦ βιβλ. αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὁποίων θέλει συνταχθῆ τὸ νέον μητρώον καὶ ἀρχίσῃ τὰς τακτ. ἐργ. τοῦ τῷ Περιστ.

Ἐπικροτοῦντες εἰς τὴν ὑψ. ἀπόφ. τοῦ Ὑ. Σ., ἀπεκδεχόμεθα τὴν ταχίστην ἀναδιорг. τοῦ Περιστ. «Σοφία», ὅπερ ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ παγκοσμίου Τεκτ. Συνδ. καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑ. Σ. ὑπόσχεται ἐργ. πλήρη εὐεργετημάτων ὑπὲρ τῆς ἐν Ἑλλάδι Τεκτ. οἰκογενείας.

Α. Βουζάκης
Ἰπ. Ρ. †.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἐρμήθη εἰς τὰ τεκτ. μυστ. ἐν τῇ Σ. Σ. «Ἀθηνᾶ» ὁ ἀδ. Κ. Σάμιος, χουσοχός. Συγγαίρομεν.

— Ἡ ἀδ. Ἐσμεράλδα Θεοβάντες δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀθηνᾶς» ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς διὰ τὴν θερμὴν δεξίωσιν, ἧς ἔτυχε παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Τεκτοσι καὶ διὰ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ περὶ αὐτῆς γραφέντα.

— Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν τὸν πρό τινων ἡμερῶν ἐπισυμβάντα θάνατον τῆς ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΜΙΜΙΚΟΥ μητρὸς τοῦ ἀδ. Γ. Μιμίκου, δικηγόρου. Ἐπὶ τῷ ἀνηκίστῳ ὄντοσυχῆματι ἐκφράζομεν τῷ πενθοῦντι νῆφ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν τὰ ἀδελφικά καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

— Διατρέψας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας, ἀνεχώρησεν εἰς Σόφρον ὁ ἀδ. Θ. Καμπάνης ἰατρός.

— Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως τοὺς γάμους τοῦ ἀδ. Ι. Κολλινιάτου, καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Π. Πολυγίνους, καὶ εὐχόμεθα αὐτοῖς πᾶσαν τοῦ βίου εὐτυχίαν.

— Μεταβύς ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κωνσταντινὴν ἐπίστρεψεν ἐνταῦθα ὁ ἕτερος τῶν συντακτῶν τῆς «Ἀθηνᾶς» ἀδ. Ἀθ. Βουζάκης.

— Ἐν κέλῳ οἰκογενειακῷ ἐτελείσθησαν εὐόιστοι οἱ γάμοι τοῦ ἀδ. Δημ. Κουντουμά, μετὰ τῆς ἀβρίας δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ἐρπεδοκλείους. Εἰς τὸ ἐδάφηστον ζεῦγος ἡ «Ἀθηνᾶ» εὐχεται βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Διὰ Β. Διατάγματος διορίσθη καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ ἀδ. Σπ. Μηλιαράκης. Ἡ «Ἀθηνᾶ» καὶ σύμπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις ἀδ., εὐχονται τῷ ἀδ. Μηλιαράκῃ πᾶσαν εὐδοκίμησιν ἐν τῷ νέῳ ἐπιστημονικῷ σταδίῳ του.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

Κ. ΒΟΥΡΛΗΣ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ὁδὸς Θεσέως καὶ Περικλέους	ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ Ὁδὸς Σοφοκλέους (παλαιὸν Χρηματιστήριον)
--	--

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓὴ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ κάτωθεν ὑπουργείου Δικαιοσύνης	Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ ὁδὸς Ἐρμοῦ καὶ ὁδὸς Πανεπιστημίου
ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ	ΚΑΖΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ ὁδὸς Ἐρμοῦ

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΛὴ ΣΥΛΛΟΓὴ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 44

Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ)